

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové, ve věci žalobce **Ing. I.B., Ph. D.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, Moravská Ostrava, za účasti **L. K.**, bytem č. p. X, D., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 31360/2015,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí **Krajského úřadu Moravskoslezského kraje**, č. j. MSK 31360/2015, **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení celkem 3.000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Zúčastněné osobě se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 21. 4. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 31360/2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí Obecního úřadu Dětmárovce (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. j. OÚD/3072/2014-PO ze dne 21. 11. 2014 a řízení bylo zastaveno. Podle žalovaného bránila projednání věci a vydání rozhodnutí překážka věci rozhodnuté, neboť správní orgán I. stupně rozhodl pravomocně již 30. 7. 2012. S tím žalobce nesouhlasil, neboť od rozhodnutí, ze kterého žalovaný překážku věci rozhodnuté dovozuje, se změnila zásadní skutkové okolnosti v posuzované věci, podle kterých bylo rozhodováno, a vznikl tak jiný právní stav. Oproti původní žádosti, která vedla k rozhodnutí z 30. 7. 2012, požadoval žalobce určení, že pozemky jsou veřejně přístupnou účelovou komunikací, navíc pro dva další pozemky v katastrálním území Dětmárovce, a to pozemek parc. č. X a X. Změna skutkového a právního stavu nastala rozhodnutím Obecního úřadu Dětmárovce - vlastníka zbývajících pozemků, který usnesením zastupitelstva obce Dětmárovce, konaného dne 19. 6. 2013 č. 352/20, nově věnoval předmětné pozemky veřejnému obecnému užívání jako pozemní komunikaci. Toto však žalovaný nezohlednil a žalobce se proto domáhá zrušení tohoto rozhodnutí jako nezákonného.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil, neboť má za to, že ke změně skutkového stavu nedošlo. Žalovaný v rozhodnutí ze dne 7. 11. 2012 č. j. MSK 146894/2012 dospěl k závěru o absenci skutečné potřeby veřejnosti užívat předmětné pozemky k dopravním účelům, a proto zde nemohlo vzniknout veřejnoprávní oprávnění užívat je obecným způsobem, jak má na mysli zákon č. 13/1997 Sb., (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), přičemž absence skutečné veřejné potřeby je zřejmá rovněž z odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí v posuzovaném případě. Ve věci tak již bylo rozhodnuto. Skutkový stav se nezměnil a napadené rozhodnutí žalovaný považuje za správné, a proto navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 152/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalovaný dne 7. 11. 2012 pod č. j. MSK 146894/2012 rozhodl o zamítnutí žalobcova odvolání proti správnímu orgánu I. stupně č. j. OÚD/1845/2012-Po ze dne 30. 7. 2012 a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta odvolatelova žádost, aby správní orgán I. stupně deklaroval, že se na pozemcích parc. č. X, parc. č. X, parc. č. X/, parc. č. X, parc. č. X a parc. č. X, vše v katastrálním území Dětmárovce, nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Ve shodě s rozhodnutím prvostupňovým žalovaný dospěl k závěru, že u posuzovaných pozemků neexistuje nezbytná komunikační potřeba veřejnosti, pouze nezbytná komunikační potřeba omezeného okruhu osob,

kteřá však nemůže být důvodem pro naprosto zásadní omezení vlastnického práva, ke kterému by došlo v případě existence dopravního oprávnění užívat pozemní komunikaci obecným způsobem.

Dne 8. 9. 2014 požádal žalobce o určení, že se na pozemcích parc. č. X, X, X, X, X, X, části pozemku parc. č. X, části pozemku parc. č. X, části pozemku parc. č. X, vše v katastrálním území Dětmárovice, nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Správní orgán I. stupně žádost žalobce zamítl, neboť se nejedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Uzavřel, že prohlášením obce Dětmárovice ze dne 19. 6. 2013, že pozemky parc. č. X, X, X, X, X a X věnuje veřejnému obecnému užívání neomezenému okruhu osob, nevzniklo automaticky veřejné užívání jiné části pozemku parc. č. X, X a X ve vlastnictví jiných subjektů než obce. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém vyjádřil nesouhlas se závěrem správního orgánu I. stupně, že z důvodu, že zákon souhlas ostatních vlastníků (sousedících s obecními pozemky) s veřejným užíváním svých pozemků pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace neupravuje a není tedy možné, aby se správní úřad takovým konstatováním vyhnul odpovědnosti za rozhodnutí, zda přístup po uvedených parcelách je či není účelovou komunikací. Převzetím pozemků parc. č. X, X, X, X, X, X do vlastnictví obce se zcela diametrálně změnila situace proti stavu, na který se v odůvodnění silniční správní orgán odvolává (vlastnictví jiných osob), neboť od tohoto okamžiku se tyto pozemky mohou stát místní komunikací, neboť splňují podmínku vyplývající z ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Dále poukázal na to, že k jeho pozemkům a ani k pozemkům vlastníků přilehlých nemovitostí neexistuje žádný jiný relevantní přístup.

O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že rozhodnutí I. stupně zrušil a řízení zastavil pro překážku věci rozhoduté. Poukázal na předcházející rozhodnutí ze dne 30. 7. 2012 č. j. OUD/1845/2012-PO, kterým bylo deklarováno, že se nejedná o veřejně přístupnou komunikaci. Žalovaný dále uvedl, že ze spisu vyplývá, že odvolatel v nové žádosti uvedl navíc pozemky parc. č. X, X a X z důvodu, že je technicky nemožné projet k jeho rodinnému domu pouze po pozemcích majetku obce. V pravoúhlých zatáčkách totiž dochází k najíždění automobilu na části těchto sousedních pozemků. Tato skutečnost však podle žalovaného nijak nezpochybňuje závěry vyjádřené v citovaném předchozím rozhodnutí.

Podle § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., (dále jen „správní řád“), *přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.*

Podle § 142 odst. 1 správního řádu, *správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.*

Rozhodnutí podle ustanovení § 142 správního řádu je rozhodnutím vydaným v zvláštním typu řízení a je rozhodnutím deklaratorním, neboť jím správní orgán autoritativně prohlašuje, že právní vztah trvá či zanikl. Z koncepce ustanovení § 142

správního řádu vyplývá, že rozhodnutí o určení právního vztahu je vydáváno s výhradou změny poměrů (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 10. dubna 2013, č. j. 52 A 67/2012 – 38). Za této situace jde o rozhodnutí, které nelze vztáhnout pod dikci § 48 odst. 2 správního řádu, neboť správní řád zakládá překážku řízení pouze v případě, že „*právo již bylo přiznáno*“ nebo „*povinnost uložena*“, a to pouze pozitivním rozhodnutím a pouze v případě, kdy nejde o rozhodnutí s výhradou změny poměrů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. října 2010, č. j. 6 As 12/2008 – 73, nebo Jemelka, Pondělíčková, Bohadlo, Správní řád, 5. vydání, C. H. Beck, 2016, s. 258 – 261, dále Ondruš, Správní řád. Linde Praha, a.s. 2005, str. 177), což v případě rozhodnutí podle § 142 správního řádu není splněno.

Žalovaný tak nesprávně aplikoval ustanovení § 48 odst. 2 správního řádu, jeho rozhodnutí je nezákonné a krajský soud je proto v souladu s ustanovení § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok I.).

Pro úplnost krajský soud dodává, že v případě návrhu podle ustanovení § 142 správního řádu je podstatné, z jakých podkladů správní orgány vycházely ve správním řízení, které posuzované věci předcházelo. Prvním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl o žádosti podle § 142 správního řádu rozhodnout deklaratorním způsobem, je podmínka, že žadatel prokáže nezbytnost takového rozhodnutí pro uplatnění jeho práv, přičemž jedná-li se o opětovné rozhodnutí o téže právní vztahu, pak kumulativně přistupuje druhá podmínka, a to podmínka tvrzení a prokázání nových skutečností, které odůvodňují změnu v posouzení právního vztahu. V posuzovaném případě žalobce tvrdil změnu poměrů spočívající zejména v tom, že pozemky, o kterých již bylo rozhodnuto, jsou ve vlastnictví obce Dětmárovice, která je věnovala veřejnému obecnému užívání. V dalším řízení proto žalovaný zohlední toto tvrzení žalobce a důkazy k němu předložené a v jejich světle se bude zabývat správností odvoláním napadenému závěru správního orgánu I. stupně, že ani tato změna poměrů neznamena vznik veřejnoprávního užívání předmětných komunikací.

Vzhledem k tomu, že v řízení byl žalobce plně procesně úspěšný, vzniklo mu v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000,- Kč. Soud žalovaného k jejich zaplacení žalobci zavázal, přičemž lhůtu k zaplacení stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného (výrok II.).

Vzhledem k tomu, že osoby zúčastněné na řízení podle obsahu spisu žádné náklady řízení nevznikly, soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 10. srpna 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu